

מסורת הש"ס

(א) קדושין סה, ב) (כמדבר
ה, ג) (ועין היטב פרוך
פרך ספח א' ד) גר רש"ל
ב) (מדלחמא קדושין סה, א)

גליון הש"ס

גמ' התם אונס הוה ע'
ינמות לה ע"א חד"ה
לע"ס:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תר"ה ואר"ה וכו'
ואורי דהאי רובא דברנרן
ליט רוב גמור. ע"י פיי
וסו"מ הרב"ש ס"י שפ"ב
וסדרי טהרה בנדה יח ע"א
במוס' ד"ה שליל וכו'
תד"ק:

מוסף רש"י

והוא אסור בקרובותיה.
דשינה עליה חמירה
דליקורא נהדלתי (קדושין
א.סו.)

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

פ.

עין משפט
נר מצוה

כו א ב ג ח ט י
 יא יב יג יד יה
 יז יח יט כ כא
 כב כג כד כה כו
 כז כח כט ל לא
 לב לד לז לח לט
 לו לז לט

במה ה' מיי' פכ"ד מהל'
אישות הל' יח סמג
עשין מח טוה"ע ס' קטו
וטו"ע שס ס' יא סע"א
(וכרכ אלפס קדושין פ"ג
ד' רלח):

ג ו' ת"י פ"ח מהל' סוטה
הל' [יד] טו סמג עשין
ט טוש"ע אה"ע סי' קעח
סע' יד (ונרנ אלפס שס):

תוספות רי"ד

[illegible]

ה'תשנ"ב פתח פתוח מצאתי ב', פירש קונטרס טענות דמים
לא קאמר גנון שנאמר המה או שישי משפחה
דיוקטי שאין להם דמים ור"ם מפרש דנוגרת ומוכת עץ אין לה
דמים אבל אין פתח פתוח לענין טענת פתוח פתוח וקשה
לפרש' דלמחר' באלו נעושות לקמן ו.

וְשֶׁנֶּהֱבִינָה אֵין לֵה טַעֲמָה בְּחֻלִּים
 וְהַאֲמַר כִּי בִּגְדֵה נִתְּנָה לֵה לִילָה
 לְרֵאוֹנֵה וּמַשְׁנֵי אֵי דְקֹא טַעֲמֵן
 דְּמִי ה"י הִבִּיעַ דְּקַטְעִין טַעֲמָה
 פְּתַח פְּתוּחַ מַשְׁמַע דְּפִתְחָה פְּתוּחַ
 וְיֵשׁ לֵה דְּמִי וְי"ל דְּר"ה גִּרְסָה
 בְּנִיכְסֵא לְרֵאוֹנֵה שְׂחִיחָה בְּכַפְּרִים
 וְאֵי דְקֹא טַעֲמֵן פְּתַח פְּתוּחַ
 הִבִּי נָמִי הִבִּיעַ דְּקֹא טַעֲמֵן טַעֲמָה
 דְּמִי וְי"פ וְהַאֲמַר כִּי בִּגְדֵה נִתְּנָה
 לֵה לִילָה לְרֵאוֹנֵה וּמַדְחִלְתִּין כִּי
 הִילָלָה בְּדָם בְּחֻלִּים מַשְׁמַע לְדִכֵּא
 בִּגְדֵה דִלֵּית לֵה דֵם בְּחֻלִּים טוֹבֵא
 אֵם כֵּן אֵי אִפְשָׁר לְשׁוֹם בִּגְדֵה שְׁלֵא
 יִהְיֶה פְּתַח פְּתוּחַ אִפִּילוֹ אֵין לֵה
 דְּמִי וְי"ל יֵשׁ לֵה טַעֲמָה בְּחֻלִּים
 בְּפִתְחַ פְּתוּחַ וּמַשְׁנֵי אֵי דְקַטְעִין פְּתַח
 פְּתוּחַ ה"י דִּישׁ לֵה טַעֲמָה בְּחֻלִּים
 הִבִּיעַ דִּלֵּית לֵה טַעֲמָה בְּחֻלִּים טַעֲמָה
 דְּמִי שְׁמֹס לְדִכֵּא בִּגְדֵה דְּמִי
 כִּלְיֵן וּמִיכֹה בִּירוּשְׁלָמִי מַשְׁמַע לֵא
 כְּפִרְיָא דְקֹאמֶר הַסֵּךְ ר' יוֹנָה בֶּסֶס
 שֶׁל ר' יִצְחָק בִּגְדֵה כְּחִיט פְּתוּחָה
 עַל וְיֵשׁ לִישׁ בְּלִגְנִין כְּחִיט קֹאמֶר
 מִשּׁוֹם דְּקִסָּה חִיט פְּתוּחָה לְעוֹלָם
 יֵשׁ בֵּה יֵין שְׁאִין דְּרֹךְ לְחִסּוֹם חִיט
 רִיקִינֵת אֲנֵל חִיט פְּתוּחָה עִפְמִים
 יֵשׁ בֵּה יֵין פְּעֻמִּים אֵין בֵּה יֵין כִּי
 בִּגְדֵה פְּעֻמִּים אֵין לֵה דְּמִי פְּעֻמִּים
 לֵה וּמַשּׁוֹם הִבִּי אֵין לֵה טַעֲמָה
 דְּמִי כְּפִרְיָא וּמִדְאֲמַר בְּפִקָּה בִּנְאָה
 עַל יִצְמָתוֹ וְיִצְמָתוֹ (וְשֶׁנֶּהֱבִינָה) פִּרְט

לגוררת שכלו כמלוה: לא צריבא באשת בון. וא"ת וטומאה
לחזקתה שהיא שברה לכהנה וינמל דללו מחמיו וינמל ו"ל דלדבר
אית לו למימר דהשתא נבעלה דלוקתא אחזקת אונס שהיה כחלה:
וא"ת בעית אימא באשת דלוקת דקביא בה אביה קידושין פחותה
מבת ג' שנים. וא"ת אחתי איכא ספק ספיקא ספק באונס
ספק ברצון ואח"ל ברצון ספק כשהיא קטנה וסמיו קטנה אונס
הוא כדאמרין בהבא על יבמתו (שם סא:) ו"ל דשם אונס תא הוה
הוא וטומאה בחזקת הימר לבעלה ו"ל דאחזקת קלא אית לה כדאמרין
בירושלמי (א) [אונסא יש לו קול] והשתא דליכא קלא הוי ליה רצון
רובא ומיעוט אונס רובא וטומאה רובא עדיף וא"ת אי"ל כספק
ספיקא נמי תיחזק דספק אונס כמאן דליתיה דמי ולא נשאר אלא
דלן ספק ספק מחמיו ובהא לא שייך לחזקתה בחזקת הימר דכ"י
(א) ואומר ר"י דהאי רובא דברטון אינו רוב גמור אלא הוי מדרבנן
הולבך בחזקת ספק ספיקא שרי ובמקום חד ספיקא חזקת רבנן
ברטון לבדי אונס רובא אישכתי ר' האי גונא גבא חזקת ספק
העיסה (קידושין דף פ.) ללא הוי רובא אלא מדרבנן ולהכי
קאמר ר' יוחנן הסם דלין שורפין עליו את התרומה וא"ת אחתי
ספיקא כהן ובקיבל אחתי קדושין פחותה מנת שלם לישאל איכא
ספק ספיקא דספק מוכח עין ספק פחותה איש (ז) ונאכלת כין אית לו
למימר אח"ל דלית מוכח עין מ"מ ספק מחמיו ספק און מחמיו
אשת ישראל אח"ל דלית מוכח עין ספק באונס ספק ברצון ואין
קומא אח"ל לה טעמא כמולין מפני שהנחשה על גבי קדשה וספיק
אונס אח"ל שפיר ו"ל דאם אימא דמוכח עין היא הויה טעמא דלין
מ"מ ו"ל אצוריה ובי דאמר ר"א ב"י. מימא השתא דבעי למימר
מזל לנשה קידשתין אסור בקרובותיה ו"ל דכנידא ליה למקשן דלין
היה שם עדים אלא היה נאכרת עליו והולבך ממחמיו (ז) קשיא ליה
דיושין (א) אלא אלא דלמר ר' אלעזר דהנאכלת כלל עדים לומר דנא
דלא אכל למעוטי על פי עמוז דנעמיד דמי כיון דקום ליה:
ה ואין נראה דנאי דידוע לרביס הוה שהביאה לביתו מ"מ לא ראו
גרסא דפחה פתוח כשני עדים דמי אח"ל לא אסורה לדוד
וכנה ואם הימה אסורה לו לא היה אומר דליק לוקמה לו לנשה:
כל

האומר פה פתח מלאכי. וטענת דמים אין לו כגון שהיא ממספת
דורקטי שאין להם דם בתולים דלקמן (דף י:) או שנאבדה ממנו
מפה ולא ידע אם היה דם אם לא אבל זאת ברורה לו שפה פתח
מלא: נאמן לאוסרה עליו. ואע"פ שאין הדבר הזה יכול להתברר

אֵלֶּה עַל פִּי לִגְבִי נִפְשִׁיה הוּא מְרִימָן
 שְׁגִייה עֲלֵיהָ חֲמִידָה לְדִקְרָא אֲבָל
 הַפְסִידָה כְּתוּבָה לֹא מְרִימָן: *וְאִמָּה:
 וְהַפְסִידָה עֲלֵיהָ אִפִּי לֹא יִשְׁמַעֲנָה לִּי
 וְנִגְעָלָה: **סֵפֶק חֲסִידוֹ**. מִשְׁתַּחֲרָפָה
 הַיָּה: **סֵפֶק אִין סִפְסִי**. אֵלֶּה קוּדֶם
 מִשְׁתַּחֲרָפָה וַיִּנְתָּ: **סֵפֶק בְּנוֹנֶם**.
 וְהַפְסִידָה שְׂרָא בִּשְׂמָה שְׂרָא לִקְרֹא
 וְדָן: (הֵא) מוֹדִיעַ לֹא נִשְׁפָּסָה: **בִּשְׂמָה**
 כִּכָּן. שְׂהֹאֲנֶם אֲסוּר עַל הֶלֶךְ חַד
 מִסִּפְסָף הָאֵל: **פְּתוּפָה מַכָּה לֹא שָׁנִים**.
 וְשִׁעֲשִׂי הוּא גְדוּלָה וְשִׁמְיֹה שִׁמְיֹה
 וְאִינוּ אֹנֶם הֶלֶךְ חַד סֵפֶק אִיכָּה
 סִפְסָף אֹנֶם סֵפֶק לִינוּ אֲבָל סֵפֶק
 מִשְׁתַּחֲמִי סֵפֶק אִין מִתְחִי לִיכָּה שְׂאִילו
 וְנִגְעָלָה קוּדֶם לֶכֶן אִין בְּתוּלִיה שְׁחִירָה
 בְּדִמְיוֹן בִּמְכַסֵּת דָּה (דָּן מִד): פְּתוּפָה
 כְּעִמּוֹן אֲבָצֶה צִנִּין שְׂהִדְמָה
 וְהִיא וְחֹחֶרֶת: **מָלִי קִמְלִי פִּינִיעַ**.
 שְׂהִיא נִמְנָם עַל עֲמֹמָה אֲסוּר לֹא אֵת
 וְהַתּוֹרֵה עַל פִּי: **הוּא אֲסוּר**
בְּקִרְבוּסִי. בִּשְׂמָה וְכִמָּה וְאִחֻמָּה
 שְׁגִייה וְנִפְשִׁיה חֲמִידָה לְדִקְרָא:
הוּא מוֹפְסֶם בְּקִרְבוּי. שְׂהִי אִיכָּה
 מוֹקְמִינָן לֹה בְּאוֹמֵר קִידְשִׁיָּה כְּפִי
 עֲדִים וְהִלְכִי לֶהֱסֵם לְדִנְתִּים הִים:
וְהָאֵל קִיס לִי. שְׂקִידָה: **אֲבָל**
וְהָאֵל קִיס. אִיכָּה מִתּוֹךְ שְׂעִי הִים וְאִינוּ
 בְּנִקִּי מִיָּסֶה הוּא דִלָּה קִיס לִי כְּסוּר
 מִשְׂמָלָה פִתַּח פִּתּוּחַ וְאִינוּ כֵּן וְלֹא
 מִיִּחְסָר שְׂמִמֶּנֶה לָּן: **וְהִי אִמֵּר רִבִּי**
אֲלֵעָזָר כְּכִי. דִּלְשָׁה מוֹנֶה נִלְשָׁה

על פי צנלה: קינוי. שאמר לה אל תחשדי עם פלוני: וחסירה.
שכלו עדים שנאסרה עמו אחר קינוי: ומעשה שפיה. דבא שבע:
ווספסרה. דהכי אריז אלעזר מעשה שהיה מל הוה ציה קינוי: ועוד
אספסרה. על אריזה דלילוי נאסרה על אריזה נאסרה קנה על דוד
דקיימא לן (סוטה דף מ:) כשם שאסורה לבעול כך אסורה לזנוב:
הא לא קשיא. כלומר משום הא קשיא לא מדמייה לרבי אלעזר:
הכי קאמר אין האסרה נאסרה על צנלה אלא על עסקי קינוי וספירה
ומעשה שפיה. ומעשה דבא שבע אט למדן קן שלא היה שם
קינוי וספירה ולא אסורה: עדים לא. בתמיה. אפי' יש עדים שזינה
שמה אינה נאסרת בלא קינוי והא כחבי (דברים ד') כי מלא בה ערות
דבר ועוד הא לא נתפשה אסורה: אין האסרה נאסרה על צנלה
כדאש אשד. דילין (סוטה דף ג:) דבר דבר ממנון: קינוי וספירה.
כשם שיש עדים שקינה לא ויש עדים שנאסרה אחר קינוי: אפי' בעד
אשד. אפי' אין בטומאה אלא עד אחד נאמן דכחבי (גמדרה ה) ועד
אין בה ואמר מר (סוטה ג:) כל מקום שנאמר עד הרי כאלן שנים
קאמר תרמנא עד אין בה מרי אלא חס ויאל לא נתפשה אסורה
בתרמנא: דלבר שזימה שרי קינה לא ונאסרה ועד אחד מעידה
שהיא טמאה. ומהאסא לא תקשי לך דרבי אלעזר דפסח פסוח
ואסורה על עצמו כשי עדים דמי ששרי דבר ברור הוא לו
שנצטלה: מפני מה לא אסורה. על דוד ששרי עדים הרבה ידעו:

לומר דמוכת עץ לא שביח דהא אמרינן באלו נערום (ולקמן ט:) גבי
ויהוה נמי חבוטי מיהבטן אי"ב שביח ולפירוש ר"ח דמוכת עץ פסחה
נגזר' ביין כמו בנחלת חונם ומדלא טענה אין להסמך בכך: ומה
דלא מהימן אפי' לגמרי עליה חסביה דאסורא חיטאי איה ממתני' דרבי
גבר שגוריה פחות מעשר חסביה: ראה דאס' שזמנה לאור חס' שלא
מדי' דקדשחין בעדים קאמר דמקדש אפי' בעד אחד אין חוששין
פסחה פחות פריך שפיר: ק"ל וסתירה אין עדים א. הכי נמ
מבטני' מה א' אמריה. פיש הקוטנורס וכלא אותו מעשה בעדים
כמכחול בשפופרת שצפני בני אדם לא שמש וגראה לר"י
דדוד היה יודע בולאי שגנבנה ואע"פ שגשה תשובה מכל מקום

מציאותי כב' עדים דמי. א"י שפע אחד נאמן באיסורין. היכא דאמר ליה ע"א אשתך יניתה אינו נאמן שאין דבר שבעברה פחות משנים ואם קינא ונסתרה דמי ע"א ואמר נסתמת נאמן וקורעת כתובתה ויוצאה ואם אפילו כ"א. ופתח פתור

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones